

NƯỚC MẮT CHARLIE

Phan Nhật Bắc

Trung Tá Nguyễn Đình Bảo và Đại Tá Trần Quốc Lịch

Cơn mưa chợt trải dài từ Đông sang Tây nhìn sang phía Đông nam dãy núi căn cứ Delta ẩn hiện trong cơn màng nước dày đặc của một trận mưa rừng cao nguyên dội xuống như trút nước. Tiểu đoàn 11 nhảy dù được trực thăng vận vào căn cứ Charlie xong xuôi đại đội trưởng 113 đóng quân án ngữ mạn Bắc 3 cây số gần chân núi gọi là c1. Đại đội 111 đóng tại C. Đại đội 114 và 110 bộ chỉ huy Tiểu đoàn đóng tại c2 đỉnh cao về phía Nam cách Charlie 500 thước, nhìn màn nước trắng xóa dày đặc Anh Năm (Trung tá Bảo) nói

-Mình bây giờ như lính Biên phòng trấn thủ các điểm chiến lược để bảo vệ Tân cảnh, một đạo quân thiện chiến Tổng trừ bị ném vào các cao điểm này không thương tiếc. Theo lệnh của tên cố vấn Mỹ John Paul Van mà ông Tư tá Ngô Dzu không thể làm gì được, những sĩ quan thân cận của anh Năm trong bộ chỉ huy Tiểu đoàn 11 im lặng nhìn bên ngoài hầm chỉ huy mưa vẫn rơi không dứt rãnh núi mờ hơi nước, những giao thông hào được đào chi chít

cây rừng thưa ra làm những nắp hầm có thể chịu đựng những trái pháo 122 ly và 130 ly nhưng đạn xuyên phá thì tất cả những nắp hầm này vô dụng. Quanh đây nơi núi rừng trùng trùng điệp điệp. Sư đoàn 320 Bắc quân ém rất kỹ tin tình báo chỉ cho biết giới hạn sự hoạt động của chúng mà phòng 2 Quân đoàn đã cho biết, những yêu cầu về không yểm và xin B52 dọn dẹp quanh căn cứ 2 cây số bị từ chối thẳng từ viên cố vấn Mỹ John Paul Van một tên CIA

Từ ngã ba biên giới giuờng sông Pô Kô nước chảy xiết băng rừng chảy dọc theo Quốc lộ 14 gần đến Dakto tỏa ra một nhánh nhỏ gần Căn cứ Charlie về phía Nam là căn cứ Yankee, Delta, Hồng Hà, Võ Định, Metro, Lữ đoàn 2 nhảy dù rải điều Quân trên các căn cứ do Mỹ bỏ lại thành một vòng cung với nhiệm vụ ngăn chặn và tiêu diệt Bắc Quân để bảo vệ Con đường 14 và phi trường Phụng Hoàng tại Tân cảnh căn cứ Charlie là một cái gai nhọn nằm ngay trên con đường chuyển quân và tiếp tế theo giao lộ HCM vào cao nguyên. Alfa Anh Dũng 1059, Yankee là Yên Thế, Charlie 1015 là Cải cách theo danh hiệu truyền tin của VNCH.

Cao điểm tên 1015 và 1059 theo trong bản đồ, những ngày đầu tháng 4 năm 1972 áp lực của Bắc quân lên căn cứ Delta thì Căn cứ Charlie vẫn yên tĩnh, sự yên tĩnh rợn người Tuấn nôn nóng trong lòng thì ông Tubip. Tô phạm liệu y sĩ trưởng Quân y Tiểu đoàn 11 vẫn bình thản không có gì lo Âu

-Ê- cậu thuốc men phòng ngừa sốt và băng cứu thương cậu đã phân phát hết cho các y tá Đại đội chưa?

-Dạ rồi bác sĩ họ vừa lãnh xong nhưng uống chloroquine để ngừa sốt rét không biết mấy ông lính của mình có uống không? Vì viên nào viên nấy to hơn viên bi

-Cậu phải thúc Y tá Đại đội đê mấy ông đó nhét vào mồm mỗi tuần lễ một viên cho tôi.

Tuấn người Hạ sĩ quan Quân y tốt nghiệp khoá CC2 Quân y tình nguyện về nhảy Dù làm việc dưới quyền ông Bác sĩ Tô phạm Liệu người không bao giờ dùng cây Colt 45 ông chỉ khoái cây M18

Ông nói -Tôi dùng cây này nhiều hơn dùng ống chích. Nó như Thanh long Đào của Quan Vũ

Rồi ông quăng cho Tuấn cây Colt 45 nặng ì Tuấn thì khoái cây K54 nhỏ gọn dễ dùng hơn nhưng đào đầu cho ra, những buổi sáng bình minh lên trên Đỉnh Charlie nhìn về hướng Đông mặt trời rắng hồng thật đẹp núi rừng Cao Nguyên trải dài ngút ngàn bên dưới là dòng sông uốn khúc như con rắn bạc lấp lánh ánh sáng ban mai. Các cuộc tuần tra quanh doanh trại vài cây số của các đại đội xuống phía thung lũng hàng ngày chẳng phát hiện điều gì. Đại tá Lịch Lữ đoàn trưởng đáp xuống căn cứ lần thứ hai, thì có lệnh phải chia Trung tâm hành quân ra làm hai. Tuấn và ông Bác sĩ phải đi chuyển đến cuối giao thông hào nơi đó có một căn hầm an toàn chắc chắn do Đại đội 114 bảo vệ vòng ngoài, nghe ông lính cận vệ Trung tá Bảo nói Bên Delta bị ăn pháp 130 và 75 ly nòng dài cũng có xe kéo như 130 ly và hỏa tiễn 122 ly, thì những căn hầm này chắc không chịu nổi nếu bị đạn xuyên phá.

Ông Bác sĩ Liệu nghe xong nói với Tuấn cậu ráng giữ cái mạng để về cưới vợ nghe chưa ! Tuấn nghe xong buồn nẫu ruột gan, tình yêu mới chớm với con bé hàng xóm của Tuấn Nhà nàng cách đậu Mồng tơi xanh rờn, mà Tuấn khi ra trường về Nha trang chỉ vội hun được cái bàn tay khi chia tay nơi bến xe đò, con bé ngộ ghê lúc nhỏ nó đen thui, mà sau khi lớn trắng như bông buri làm chàng ngẩn ngơ khi gặp nó nhoèn miệng cười chào.

-Anh Tuấn nhớ em không ?

Tuấn dụi mắt đến hai lần mới nhớ đến cô gái xinh đẹp trước mắt. Em là Lan

-Không em cho anh đoán lại chắc anh nhớ cô nào tên Lan rồi em ghét anh

-À thì ra là Duyên phải không?

Dạ .

Đang mơ màng về Duyên thì tiếng gọi của ông Tubip Liệu

-Tuấn tôi lên bộ chỉ huy họp cậu hôm nay khởi nấu nướng tôi dùng cơm với Anh Năm tiếng ông Bác sĩ cắt đứt dòng tư tưởng của chàng.

Ngày 8/4 Thiếu tá Mễ dẫn một cánh quân tiến đánh các cao điểm nhưng không lên lên nổi bị chết và bị thương mấy mạng đem về hầm Quân y Tuấn tất bật lo săn sóc và xin trực thăng di tản thì Bác sĩ Liệu chạy về làm phẫu thuật nhỏ cho một người lính bị bắn thủng phổi, khi trực thăng tản thương đến thì phòng không nổ tới tấp cộng quân dàn một trận địa phòng không dày

Đặc quanh căn cứ Charlie Sĩ quan tiền sát Pháo binh gọi tin về nhận diện 10 vị trí phòng không yêu cầu pháo binh Dù tiêu diệt

Đang lui cui với ông lính bị lũng phổi, thì ông khóc lớn hỏi

-Bác sĩ ơi em có chết không? em nghe nghẹt thở, ráng cứu em bác sĩ ơi em còn mẹ già vợ dại con thơ hu hu hu

-Nhảy Dù không khóc sợ chết thì đừng đi nhảy dù nằm im để tôi thông máu phổi

-Tuấn chích mũi Lidocain vào sườn cho tôi. Lấy dao mổ khoét lỗ thông ống vào.

Công việc 15 phút xong ông thương binh thở ổn định

-Xong cậu có thể đánh boxing được rồi, mắt ông thương binh sáng lên nụ cười héo hắt

-Cám ơn Bác sĩ cứu mạng.

Một trực thăng đáp vội xuống Bộ chỉ huy thương binh và xác chết được bốc đi gọn gàng đây là chuyến duy nhất đáp được xuống căn cứ Charlie ngày 8 lúc 2 giờ trưa, theo tin tức của tù binh bị Trinh sát của lữ đoàn 2 bắt sống thì Sư Đoàn 320 Bắc Việt ém quân chờ đồng loạt tấn công lên Charlie, nhưng B 52 không lên vùng trải thảm theo như yêu cầu của Đại Tá Lịch. Sau khi sự yêu cầu không được đáp ứng Đại tá Lịch xin tướng Ngô Du tư lệnh Quân đoàn 2 cho Tiểu đoàn 11 tự do hoạt động trong vùng trách nhiệm đề nghị này bị từ chối ông John Paul Van không yểm trợ bằng B 52 coi như Tiểu đoàn 11 dù chỉ còn chờ phép lạ.

Ngày đi qua và đêm buông xuống căn cứ Charlie ẩm đạm những cơn mưa rừng vẫn âm ì tiếng mưa rơi nồm nồm trên poncho làm lòng người lính chùng xuống lính nhảy dù phải bám đất đóng đồn mà lịch sử Sư đoàn Dù chưa bao giờ nghĩ đến, ông Bác sĩ Liệu nói -Anh Năm rất bất mãn với cách sử dụng lính Dù của Quân đoàn nhưng Tướng Đổng bắt lực khi tăng phái hành Quân cho Quân đoàn thì quyền chỉ huy vượt ngoài tầm tay của Tướng Tư lệnh Dù, căn vội cái Vọng cho ông bác sĩ Liệu Tuấn đứng lên nhìn qua ô trống căn hầm nhìn bên ngoài một vùng nước trắng xóa dồn dập các binh sĩ Dù loi ngoi dưới cơn mưa thật đau lòng ai nói lính Nhảy Dù sướng riêng Tuấn thì thấy khổ hơn các

Đơn vị khác vì Nhảy dù như Thiên lôi người ta sai khiến đủ mọi hình thức khi có trận mạc đang bù khú với em gái cũng phải bỏ nửa chừng về để đi hành quân.

Tuấn vừa nhìn mưa rơi thì ông người Mỹ Duffy cố vấn lom khom đi tìm ông Tubip.

Tuấn chỉ chiếc võng trong căn hầm leo lét ánh sáng mờ mờ rọi vào từ các lỗ thông hơi, dùng để các họng súng phòng thủ của các cây M60 hai ông xì xào to nhỏ bằng tiếng Anh gì đó thì ông Tubip vùng dậy đi theo lên hầm chỉ huy không nói với Tuấn một lời chắc có chuyện gì quan trọng lắm, Tuấn chạy theo đứng phía ngoài bên trong căn hầm chỉ huy Anh Năm đang nói với các sĩ quan thuộc cấp

-Tao đã xin Lữ Đoàn để một Đại đội giữ Charlie toàn bộ Tiểu đoàn phải bung ra tìm diệt địch nhưng Lữ Đoàn không đồng ý chúng ta đành bó tay chờ tụi nó tấn công và chờ bỏ xương nơi núi rừng này, và cái lệnh từ trên là phải giữ Charlie bằng một giá trong khi cả một Sư Đoàn địch đang mài gươm súng chờ hạ gục Song Kiếm trấn ải.

Tất cả căn phòng yên lặng nghe tiếng thở dài của các quan Tuấn quay về căn hầm.

Lính tráng được lệnh tăng cường thêm hầm hố, Đại đội Quân Y được nhận thuốc men tối đa, đạn dược chất thành đống dưới căn hầm dành riêng cho Quân Y nằm trên một đống đạn dược, ông Tubip Liệu ớn lạnh nhưng không còn cách nào khác trừ phi ông lên ở chung với Anh Năm ông nói

-Mấy ông đó đang lo không biết tụi nó tấn công lúc nào? tôi thì chẳng biết Chiến thuật gì ráo lên đó nghe tiếng máy truyền tin reo reo cả ngày điếc tai, mà ở chung với cậu,cậu làm lì không nói năng buồn nản lắm thôi kể chuyện người yêu và gia đình cậu đi !

Bên ngoài hầm tiếng gió tiếng đi đùng của những trái pháo phe ta bắn và các chỗ khả nghi Tuấn kể chuyện về gia đình giọng Tuấn trầm buồn thì ông Tubip Liệu ngủ mất,ông ngủ nhanh không biết lúc nào Tuấn thở dài nhìn đống thuốc men bông băng nước Dextrose vừa khuôn xuống căn hầm đủ để dùng một tháng nếu xảy ra trận đánh giới hạn. Tuấn khui một chai Dextrose 10% bị nứt

để thắm giọng một vị ngọt thanh thanh đi vào cuống họng làm Tuấn sáng khoái thì ông Tubip thức dậy hỏi

-Đủ cấp số không mà cậu phí vậy?

-Dạ chai này bị nứt bác sĩ không uống nó chảy hết, ông bảo tôi rót cho ông một ly rồi trầm ngâm nhìn ra bên ngoài chiều đã xuống trên ngọn đồi Charlie buồn như muốn khóc, chắc ông Tubip cũng nhớ gia đình ánh mắt ông chùng xuống nhìn bâng khuâng ra ánh nắng yếu ớt còn sót lại,

Sáng ra các Đại đội bung ra lục soát xa căn cứ địch đóng chốt trong các hang hốc. Bom và pháo chẳng làm tụi nó rụng sợi lông moi chúng ra không phải dễ, ngày 6 tháng 4 căn cứ Delta bị tấn công Tiểu đoàn 2 nhảy dù chống đỡ thì địch pháo dò dẫm vào phía Nam Charlie.

Giao tranh cả đêm bên Delta địch chiếm nửa căn cứ rồi phe ta lấy lại dần co chúng rút lui để lại nhiều xác chết. Như vậy chúng sẽ đánh Charlie nay mai, ông phó Mễ và ông Hải theo lệnh Anh Năm giãn ra chia nhau bảo toàn mạng sống để chỉ huy nếu Anh Năm có chuyện gì đây là lệnh.

Ông Tubip liệu về với Tuấn chờ đợi một chuyện gì đó đổ ập lên như một trận Hồng thủy, không ai ngủ được Tuấn thao thức suốt đêm cho dù đã uống vào một viên Valium nhưng đầu óc căng thẳng dật dờ hai thầy trò ngồi nhìn nhau trong ánh đèn được thấp sáng bằng pin PRC 25 ánh đèn 5 w nhạt nhòa bóng hai thầy trò Tuấn như bóng ma.

Sáng ngày 9 tháng 4 Hoả tiễn 122 ly và đạn pháo 130 ly ùng ục rơi cày nát hệ thống phòng thủ, Tuấn và ông Tubip chạy về hầm chỉ huy thì Việt cộng tấn công Đại đội 111, Pháo binh bắn, trực thăng lên vùng cùng khu trục xé nát bầu trời bom và đạn âm ầm trời đất vỡ vụn Tuấn lần đầu tiên đụng trận hốt hoảng tìm chỗ trốn ông Bác sĩ Liệu thì bình tĩnh, nhìn ra phía trước sau nhiều lần xung phong không kết quả chúng rút lui để lại hàng chục xác chết cháy khét vì đạn bom và vũ khí trên sườn đồi, những trái đạn 130 đầu đạn nổ chậm khoét sâu xuống đất đến rợn người địch chưa điều chỉnh tầm pháo đúng vào sâu trong các căn hầm chỉ huy.

Tuấn chạy ra phòng tuyến phụ đem thương binh vào căn hầm Ông Bác sĩ Liệu chuẩn bị cấp cứu các thương binh nặng căn hầm bắt đầu tanh mùi máu, tiếng rên rĩ tiếng kêu cứu tiếng chửi thề, đủ mọi âm thanh hỗn độn vang lên làm

Tuấn hoa mắt một đêm mất ngủ làm Tuấn đâm ra quạu, chàng lấy mấy ống Morphine đâm vội cho các ông thương binh đang gào thét khỏi cần sát trùng cứ lụi vào mông qua lớp vải, rồi chuyển Dextrose chờ di tản nhưng trực thăng không đáp được giữa một rừng phòng không bắn lên như pháo bông

Coi như hết hy vọng Anh Năm la hét xin không yểm cà B52 lên vùng diệt các ổ phòng không nhưng đêm xuống quá nhanh Tiểu đoàn 11 Nhảy dù đang chuẩn bị cho một tai ương sắp đến khi mà cấp trên tại Pleiku có lẽ chuẩn bị một đêm vui tại Cái Bar Phượng Hoàng với tên Cố vấn Gốc Do Thái John Paul Van mặc cho người lính Dù Việt Nam đang bị sa lầy dưới địa ngục A tỳ.

Cố Vấn Mỹ Duffy khẩn cả cổ xin B52 nhưng vẫn mịt mù tin tức, ông bực tức chửi tục um tùm, Anh Năm thì thở dài trong cơn hậm hực mẹ tử thủ một ngọn đồi ăn pháo tới tấp hàng trăm sinh linh chờ Sát Thần tung lưỡi hái tiêu diệt.

Rừng câm lặng một sự im lặng rợn người, đám chim rừng chết hết không còn nghe tiếng con chim Quốc kêu đau thương như mọi đêm Quốc Quốc Quốc, địch không mở thêm cuộc tấn công. Đại đội 111 dường như cạn kiệt sức lực vì mất gần phân nửa binh sĩ trong đợt tấn công của VC vừa qua. Tuấn nốc thêm một liều Promethazine thật mạnh để ngủ phải ngủ chứ không Tuấn điên mất ông Tubip Liệu nhìn Tuấn thông cảm

-Cậu nốc cho nhiều rồi lờn thuốc khổ thân nghe chưa.

-Em muốn nổ tung cái đầu nếu đêm nay không ngủ thừa Bác sĩ

10 phút sau Tuấn đi vào giấc ngủ, khi thương binh cũng đã cho uống thuốc giảm đau và thuốc ngủ có người đã đi vào an giấc ngàn thu.

Ngày 10 tháng 4 pháo dồn dập đổ chụp xuống ngọn đồi như một sự cuồng nộ của Bắc quân sau khi bị thất bại hôm qua tổn thất nhân mạng quá lớn hôm nay vừa mới sáng ánh bình minh vừa lên là chúng cho ăn điếm tâm bằng pháo 130 ly, tiếng rít ghê rợn khi đầu đạn đi qua thì cơ hội sống được đọng trên bàn tay, còn tiếng ục ục, xì xì thì coi như toi mạng. Trời mẹ ơi da thịt nào chịu thấu mẹ ơi Tuấn chui đầu vào giữa hai đồng thuốc và đạn dưng kêu mẹ, ông Bác sĩ Liệu về hầm chỉ huy không biết để làm gì, đám thương binh hỏi Tuấn khi nào có máy bay tản thương nhìn thương binh

Tuấn trấn an- sẽ có Trực thăng nếu Pháo binh diệt được các ổ phòng không

-Chắc tụi em chết nơi này quá Y tá ơi,mẹ ơi con nhớ mẹ. Con ơi ba nhớ con mấy ông thương binh Dù loạn lên rồi. Tuấn chơi với thì tiếng nổ âm âm, tiếng rơi của mảnh pháo đất đá chụp xuống căn hầm như muốn vỡ tung. Căn cứ nhận hàng trăm quả đạn đủ loại Không ai đếm được, ai đếm được tiếng đạn Pháo nổ lúc này chắc hẳn là Thánh nhân, pháo, pháo pháo liên tục như một cơn mưa rơi xuống vùng đất hạn hán là Căn cứ Charlie.

Xong pháo Bắc Quân tấn công tiếng kèn thúc Quân tiếng Ak tiếng B40 tiếng M16 ,M60 đủ mọi món ăn chơi của cả hai bên dành cho nhau thật khốc liệt trên ngọn đồi khô cằn này Phạt ơi !Chúa ơi! Tuấn chưa từng thấy Địa ngục hôm nay mới tận mắt nhìn thấy lửa Địa ngục lửa Nhân tạo lửa khủng khiếp của mùi thuốc súng đầy khắp không gian. Thây người tung lên máu tung toé thịt da văng khắp nơi, địch điều chỉnh tác xạ càng ngày càng chính xác hơn.

Tiếng chân ông Bác sĩ Liệu chạy về ông thở hổn hển nói

-Chắc Thầy trò mình bỏ mạng nơi này. Tôi chưa bao giờ ăn Pháo như thế này mà đạn đâu mà chúng pháo mình như vãi trấu Tuấn ơi! chắc hết gạo gia đình quá Ông tubip than thở thì nghe tiếng máy bay quần vũ cánh quạt phàn phật trong gió

Trực thăng tản thương cố gắng đáp xuống 12 ly 7 bắn lên rục trời không gian như đan lưới đạn mọi cố gắng coi như chấm dứt khi một trực thăng trúng đạn lết về hướng Nam rồi mất hút trong dãy núi mà Bắc Quân đặt các cây súng.

Đêm đến từng Pass B52 đánh dọc theo triền đồi cách phòng tuyến 500 mét chỉ sai lệch một chút cả căn cứ sẽ banh ta lông, tiếng Bom B 52 nó còn rít lên ghê rợn hơn gấp trăm lần đạn pháo như tiếng sấm tiếng giông bão âm âm, rồi tiếng nổ đất rung chuyển như một cơn địa chấn mọi sinh vật dường như biến mất khỏi thế gian này Tuấn than -Chiến tranh ôi! đất nước ôi !dân tộc Vn đang chìm đắm trong một chiến tranh được cho là ý thức hệ hay là một luật Nhân quả của ông cha ta đã gây ra từ cuộc Nam tiến?

Tuấn bịt tai thêm một pass B 52 nữa lòng ngực muốn vỡ tung mồm muốn ứa máu ông Tubip Liệu tựa đầu vào vách hầm thở không ra hơi không khí khét nghẹt dưỡng khí muốn cạn kiệt trong căn hầm thương binh và Y tá thở không ra hơi .-Chết chết em bác sĩ ơi! ông nào kêu khóc om sòm cả căn hầm hõn

độn Tuấn nhào người đưa mặt bên lỗ thông hơi nhưng dội ngược lại vì mùi khét của thịt người quện trong cơn gió thuốc vào buồng phổi làm Tuấn nôn mửa.

Rồi cảnh vật lắng đọng chỉ còn tiếng thở mệt nhọc tất cả thiếp đi trong ác mộng, đêm lại qua đi bình minh rồi lại đến, cánh rừng cháy rụi vẫn còn khói đen mù mịt cả một góc trời, không một bóng chim phía trước ngọn đồi bị bom dọn sạch cháy nám đen thui xác Bắc Quân biến mất khỏi căn chôn cất tất cả bị hỏa thiêu xương cốt trở về với cát bụi.

Bắc quân kiệt lực sau những đợt bom B 52 nhưng chúng bổ xung quân số nhanh một cách kinh ngạc như có một nhà máy đẻ quân, toàn con nít 16,17 tuổi, có nhiều thằng Tù binh bị bắt khóc nhớ mẹ nhớ em ngoài Bắc.

Trên căn hầm chỉ huy Anh Năm những ý kiến những bàn cãi được ông Bác Sĩ Liệu về kể lại ,Tuấn đâm ra lo sợ qua hệ thống truyền tin Cố Vấn Mỹ chỉ được nghe tử tử và tử tử họ đem lính Dù ra đây tử tử trên ngọn đồi trơ trọi này để rồi chìm chết 600 sinh linh nơi Địa ngục này với mục đích gì chỉ có mấy ông trên mới biết. Ông Phó Mễ đề nghị để lại một trung đội rồi di động ra ngoài để chống cự hơn là bị cô lập trong này rồi ăn pháo 130 ly

Anh Năm lắc đầu - Tao đã xin lệnh nhưng trên bảo Tử tử, ông bác Sĩ Liệu nói xong chán chường leo lên chiếc võng bên dưới là mấy ông thương binh la lét nằm chờ chết mọi nỗ lực đem thương binh và tử sĩ chấm dứt khi Quân Đoàn không qua tâm đến Charlie nữa họ thì rồi Song kiếm trấn Ải sẽ trấn Vĩnh viễn nơi này và an giấc ngàn thu, nước mắt Tuấn chực rơi khi nghĩ đến mẹ già và đàn em dại nơi Nha Trang giờ chắc nôn nóng trông tin mình.

Sương mù dày đặc đến gần trưa mới tan, mùi thối của các cái xác bó trong poncho bắt đầu xông lên quện với máu trong căn hầm Tuấn choáng váng nhảy ra ngoài cùng với các Y tá ông Tubip Liệu than thở -Thuốc men sắp cạn rồi trực thăng tiếp tế không xuống được Tuấn ơi; nói các y tá Đại đội tiết kiệm bông băng thuốc men, né cậu. Bắc quân không tấn công hôm nay thôi thì sống được ngày nào hay ngày nấy Tuấn nói với đám Y tá, bên kia ông Bác sĩ Liệu bê chai rượu Pháp mở nắp từ một hơi như bọm nhậu ông có biệt danh là Đệ nhất ẩm sĩ (người nhậu rượu số 1)

Vừa nhấp xong ngụm VSOP thì tiếng rít của đạn pháo liên tiếp nổ bùm bụp đạn 130 ly nổ chậm hồn ai nấy giữ Tuấn chạy vào căn hầm đầy mùi tử khí chụp vội cái mặt nạ giải phẫu của ông Bác sĩ Liệu chàng nhào vào cái góc hầm chung quanh là đạn M16 và lựu đạn thôi nếu chết thì chết chung với đám thương binh chạy đâu cho khỏi trừ trường hợp bỏ căn cứ may ra sống còn trong một sát na Tuấn muốn trốn khỏi địa ngục A tỳ này chạy về hướng căn cứ Delta lần theo con sông Pô kô tìm đường sống, sức sống nghẽn đường nếu Anh Năm không bung ra theo đề nghị của ông phó Mế thì ngày đám giỗ của tất cả lính Tiểu đoàn 11 này gần đến chỉ cần pháo một ngày tăng dần lên với đạn 130 ly delay thì coi như xóa sổ tất cả sinh linh mà các bà mẹ VN mang nặng đẻ đau. Bên hầm chỉ huy thì các sĩ quan chửi toáng lên khi tên cố vấn Quân Đoàn không tin là pháo 130 ly bắn vào Charlie đòi phải có bằng chứng, nên làm thinh không có một hành động trả đũa tăng thêm những pass B52 Tuấn ngã người xuống thùng đạn

-Moi lá Thư của duyên gửi hơn một tháng dòng chữ yêu thương nhảy múa trước mắt làm Tuấn thẫn thờ ngày về Duyên ơi sao quá xa chắc anh bỏ mạng nơi này.

-Anh Tuấn người hạ sĩ Y tá đại đội 111 gọi Tuấn chàng quay lại

-Gì thế ?

-Chắc tụi mình khó thoát trận này Anh mới ra chỉ 6 tháng còn tui 3 năm với Nhảy dù tôi chưa đụng trận nào mà chôn chân ăn pháo tụi VC như hôm nay hay mình đào thoát về Delta

-Bên đó chẳng hơn gì mới bị đánh tanh bành anh không biết gì sao?

-Đụ mẹ có ai nói gì đâu tụi tôi tuyến ngoài chẳng biết gì, hay là mình đào ngũ đi anh Tuấn

-Tôi ngán Quân lao và Lao công đào binh quá

Hạ sĩ Sáu Y tá biến mất vài giờ sau đó không biết ông ta trốn về hướng nào ông Bác sĩ Liệu bị Anh Năm cầm rùm cả giờ rồi thôi tâm trạng ai cũng như nhau, binh sĩ đang hoang mang tiếng ụp và tiếng nổ long trời bên hầm chỉ huy của Anh Năm Bác sĩ Liệu Tuấn và các sĩ quan dưới quyền chạy vội về căn hầm

anh Năm vừa trúng pháo máy thân cây lớn sụp xuống Anh Năm trúng mảnh pháo Cổ vấn Mỹ Duffy chui ra ngực đầy máu, tất cả nhào vào bời lớp đất và bao cát đem anh Năm ra Tubip Liệu đưa tay ấn động mạch cổ và coi tròng mắt xong nói -Anh Năm đi rồi bộ áo Hoa dù mà anh thích nhất Đầy máu, tất cả lặng thinh không rơi nổi giọt nước mắt vì quá đột ngột Tuấn và các cận vệ lau rửa vết thương cho Anh Năm nhưng máu vẫn cứ ứa ra từ nơi rách trái mảnh đạn xuyên vào Tim Anh Năm chết như nằm ngủ, nhét hết cuộn băng cá nhân vào vết thương thì máu bớt ra. Tuấn lui ra ngoài để Lính và sĩ quan dưới quyền của Anh Năm bó Anh Năm trong cái Poncho để nằm ngay ngắn dưới giao thông hào không một nén nhang.

Vĩnh biệt Anh Năm Vĩnh biệt người Tiểu đoàn trưởng 11 Song kiếm Trấn Āi, vâng Anh sẽ muôn đời trấn nơi này Sống vì Tưởng chết vì Thần.

Thiếu tá Mễ lên thay, địch pháo như giã gạo vào căn cứ, lính chết và bị thương càng nhiều ông bác sĩ Liệu dưỡng như thất thần sau cái chết của Anh Năm, một người Anh Võ bị vì ông Bác sĩ Liệu cũng học Quân sự mỗi năm vài ba tháng tại Võ bị khi còn là Sinh viên Quân y Anh Năm coi như đưa em Võ bị. Phi cơ lên vùng bắn và thả bom xuống khu vực Bắc quân hai khu trực bị trúng đạn một đám xuống cánh rừng không thấy dù bung ra, một bay về phía Tân cảnh với làm khói bốc sau đuôi.

Địch tấn công ào ạt lên phòng tuyến, pháo TOT (Time on target)của Pháo binh Dù hỏa tập từ nhiều hướng khác nhau tập trung tên một tọa độ.Bắc quân chết hết lớp này đến lớp khác cuối cùng rút lui, dần co mãi thuốc men đạn dược cạn kiệt ông Bác sĩ Liệu lo lắng nói

-Tuấn cậu nói các y tá Đại đội tiết kiệm bông băng và thuốc men không được tiếp tế mấy hôm nay Bộ chỉ huy Lữ Đoàn chưa tiếp tế được, địch bắn rất quá khi nghe tiếng trực thăng các pilot mạo hiểm đáp đêm điều bị bắn mấy ông thương binh còn nhẹ Tuấn cho về phía sau để chiến đấu nếu địch tràn về bên này nhớ chưa

Tuấn nhìn hết đám thương binh chỉ có vài ông còn khả năng chiến đấu thì không có súng Tuấn gọi tất cả tìm súng tự phòng thủ mấy ông lò mò đâu đó đem về chục khẩu M16, và M 79 còn thương binh nặng thì nằm thấp thỏm mong trực thăng đến Dextrose sắp cạn kiệt ưu tiên cho các ông bị thương nặng, ông Mễ đã ra lệnh cho ông Hùng 113 tìm một bãi đáp an toàn hôm nay

ngày 13 thế nào tụi nó cũng pháo và tấn công dứt điểm căn cứ Bắc quân chắc chắn đã chuẩn bị dàn chào mừng hậu các chuyến bay vào Charlie.

Đại đội 111 bung đội hình ra a hơn một cây số để dụ địch và Đại đội trưởng đã chết sau đó được mang về lại căn cứ thân thể chi chút lỗ đạn tất cả xác chết phải đem ra giao thông hào không còn cách nào khác luôn cả xác anh Năm đại đội 111 coi như xóa sổ.

Ba giờ chiều địch tấn công sau khi mưa pháo chiến thuật tiền pháo hậu xung vẫn áp dụng triệt để gây bất lợi cho Nhảy Dù trên đỉnh đồi, nếu các bạn chưa nghe tiếng đạn nổ của pháo 30 ly triệt hàm bạn chưa phải là một dân tác chiến thật sự thuốc men đã cạn kiệt Tuấn và Tubip Liệu dùng những mũi thuốc ngủ cuối cùng cho các thương binh nặng không tự di chuyển được, sau khi nhận lệnh từ ông Mễ để họ nằm gối đầu lên các ba lô trong căn hầm đạn được và thuốc men đã hết những ánh mắt vẫn lơn thắt thần lịm dần trong giấc ngủ nước mắt Tuấn và ông Tubip Liệu cạn kiệt không còn để khóc, nỗi chán chường uất hận hằn lên đôi mắt những người còn sống đang chờ lệnh dứt khoát bỏ căn cứ hay không !

Sau khi nghe lệnh cuối cùng và đợt bom vừa đánh thẳng vào vòng tuyến của đại đội 114 thì tạm lắng dịu tất cả rời vị trí, thương binh nhẹ đi theo cánh quân, tất cả lấy hướng 800 ào đi bỏ lại hết đồng đội bị thương nặng và đã chết cùng người anh đầu đàn Trung tá Nguyễn Đình Bảo Pháo binh Dù bắn từng đợt sau lưng và bên hông để yểm trợ cuộc rút lui, xuống chân đồi thì B52 lên vùng trải thảm phía sau từ đông sang Tây và thêm một pass từ Nam sang Bắc như vậy coi như xong Charlie vĩnh viễn biến mất cùng với tất cả người lính Tiểu đoàn 11 đã nằm lại họ an giấc ngàn thu với Anh Năm.

Anh Năm Tuấn chỉ vài lần đối diện với ông khi cùng Bác sĩ Tô phạm Liệu đến căn hầm chỉ huy, nhưng Tuấn đã mang hết khuôn mặt và dáng đi của Anh Năm trong tâm tư hết quãng đời còn lại của kiếp nhân sinh vô thường sinh tử bủa vây

Điểm hẹn được chấm trên bản đồ ngay bờ sông Pô cô. Đại đội 113 đến điểm hẹn và trải quân sát bìa rừng tung các toán Tiên sát ra xa hơn thì lệnh trên phán xuống tất cả cố gắng chiến đấu và bôn tập về Tân cảnh vì không có máy bay lệnh từ Lữ Đoàn ông Mễ chửi lớn trong máy truyền tin với ông nào đó trên Lữ Đoàn coi như họ ném chúng tôi Tiểu Đoàn 11 Dù trên chảo lửa Charlie

và thiêu đốt những Thiên thần bằng những cái lệnh quái đản mà chỉ có Nhảy dù VN mới nhận được, 160 chực binh sĩ còn lại của Tiểu đoàn 11 Dù cùng với thương binh đã cạn kiệt sức người thì Duffy cố vấn Mỹ lên máy xin trực thăng Mỹ trong tận cùng của sự sống người Cố vấn Duffy là cái phao cho 160 sinh linh lính Nhảy dù VN bám víu ông nói

-Trực thăng Mỹ sẽ đến trong vài phút thì tiếng súng truy đuổi của Bắc quân từ toán quân 113 vang lên dồn dập, chúng tràn lên tấn công vào đội hình di tản đơn vị Dù bị cắt từng mảnh nhỏ Tuấn vọt chạy vào khu rừng lau trước mặt Ông Tubip Liệu chạy theo bộ chỉ huy của Tiểu đoàn vì cấp nhỏ nên Tuấn biết thân phận giờ thân ai nấy lo và hồn ai nấy giữ khôn dại gì cũng chết trên vùng đất Cao nguyên này, nhanh chân chạy ra khỏi tử thần đang bủa vây may ra có cơ hội sống hai chiếc Cobra từ đâu bay lại bắn một tràng đạn chát chúa nhói tai, một trực thăng bốc Quân chỉ chờ được tối đa là 10 người nếu nhét đầy vừa đáp xuống khá xa tầm chạy ngược của Tuấn chàng thấy ông Bác sĩ Liệu lên với một nhóm lính và nhìn quanh dờng như kiểm ai đó có thể là Tuấn viên cố vấn Mỹ còn nán lại đi chuyển cuối cùng, vì nếu ông đi thì tụi pilot Mỹ không quay lại, các chuyến bốc quân tiếp tục nhưng Tuấn không may mắn lên được, cùng với một số binh sĩ Nhảy Dù bị bỏ rơi tìm cách đi về hướng Tân cảnh sau khi được một ông sĩ quan dù làm trưởng toán đạn dược dè sẻn đến ngày 17 tháng 4 cả nhóm bị Cộng sản bắt lúc sức cùng kiệt lực

-Nhảy dù Nguy hàng sống chống chết từ bìa rừng cả một Đại đội Bắc quân nhào ra ông Thiếu úy Nhảy dù xé mất lon trên vai áo đám lính dù hơn 20 chục mạng bị cột lại bằng dây Mây rừng, dây giày bị cắt đứt để khỏi chạy được, ngược về phía căn cứ Charlie đi ngang qua căn cứ ngọn đồi trụi không còn một cái gì nguyên vẹn sau đợt bom B 52 Bắc quân cũng bỏ ngổ căn cứ không thấy bóng dáng sự sống cho dù là lá cờ, hai bên cùng nhau chết trên ngọn đồi lịch sử này.

Viên Đại đội trưởng người Bắc nói với đám tù binh

-Nhảy dù các anh khá lắm chúng tôi trả một giá quá đắt để chiếm một căn cứ đầy xác chết bây giờ chẳng có giá trị gì về mặt Chiến lược lẽ ra tôi cho bắn hết các Anh trong cánh rừng này chẳng ai biết nhưng !

Hắn dừng lại đôi chân mang dép râu vẫn đi đều với đám Tù binh về một thung lũng có một hậu cần cấp K (Tiểu đoàn)

Lính dù Tù Binh đã có sẵn nơi này vài chục ông, râu tóc phờ phạc, từ Delta dẫn về đây cùng với nhóm Tuấn nhìn nhau không một lời đời tù binh bắt đầu

Tất cả phân loại Tuấn được cho về một Trạm xá của Tiểu đoàn của Sư Đoàn 320 khi biết Tuấn là Y tá

Ông Bác sĩ người Bắc nhìn Tuấn e dè chắc ông ngại lính Dù, nhưng rồi thời gian cũng qua, mọi tin tức về bên ngoài thung lũng không ai biết, cho đến tháng 2 năm 1973 thì có lệnh trao trả Tù binh Tuấn không có tên trong danh sách tụi VC cố tình ém nhem rất nhiều tù binh lọt sổ trao trả Tuấn khiếu nại thì ông Bác sĩ trưởng Trạm xá vVệt cộng nói

-Anh ở lại làm việc với chúng tôi chuyên môn anh rất khá hơn Y tá được đào tạo trong rừng của chúng tôi, và tôi hy vọng sẽ có tổng tuyển cử lúc đó anh về chữa muộn Tuấn choáng váng thân mình như cá nằm trên thớt đành nhắm mắt đưa chân trốn đi đâu giữa vùng rừng núi trùng điệp này

Ngày 5 tháng 7 Tuấn được về Tân cảnh làm việc tại một Bệnh xá chi khu của VNCH ngày xưa vì trạm xá của Sư đoàn 320 giải tán họ về Thành phố cuộc đời Tuấn có một thay đổi mới.

Cho đến tháng 3 năm 1975 thì viên Bác sĩ thủ trưởng bệnh xá nói

-Anh theo chúng tôi về tiếp thu bệnh viện Kon Tum và Pleiku, Tuấn chơi với như vậy miền Nam không sớm thì muộn cũng mất

Cuối cùng Tuấn cũng về lại Nha trang giữa tháng 4 khi Miền Nam không đánh mà bỏ chạy đứng trước căn nhà đã đổi chủ mẹ Tuấn đã mất và những đứa em đã lạc loài đi đâu không biết sau khi mỗi mòn chờ tin Tuấn, bị Tiểu đoàn 11 dù báo cáo mất tích mà không thấy trao đổi Tù binh,ra nắm mộ chôn sơ Sài ven bờ sông Tuấn khóc nước mắt vốn đã cạn dòng bây giờ chực rơi nhạt nhoà, người yêu cũ tay bồng tay bế nhìn Tuấn khi gặp lại nhau với ánh mắt u buồn.

Trời bỗng chợt mưa cơn mưa trái mùa rơi trên thành phố đầy cờ đỏ. Hình ảnh Anh Năm Bác sĩ Tô phạm Liệu vẫn cuồn quay trong tâm tư Tuấn chàng thờ dài đi trên bãi biển đầy Bộ đội người chiến thắng cuộc chiến này bằng bạo lực.

Ông Bác sĩ của trạm xá Sư Đoàn 320 được phong chức Thủ trưởng Quân y viện Nguyễn Huệ của miền Nam để lại đầy đủ dụng cụ y tế và một ít nhân viên nằm vùng Tuấn không biết đi đâu đành chọn làm kẻ hàng thần lơ láo với cái chức Y sĩ Trại nội thương 2 dưới quyền ông Y tá Việt cộng phong lên chức Bác sĩ từ rừng ra, bạn bè tan biến theo vận nước nhưng Tuấn vẫn còn nhớ giọt nước mắt cuối cùng khi rời căn cứ Charlie khi nhìn xác chết và thương binh cùng xác anh Năm bị bỏ lại ./.

Bài viết này dựa theo truyện kể của một Hạ sĩ quan Quân Y Dù của Tiểu Đoàn 11 chắc có những khiếm khuyết vì thời gian mong bạn đọc thông cảm .

Phan Nhật Bắc

www.vietnamvanhien.org

TÚ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 10700 TÁC PHẨM